

Årsmöte Åland 1 – 2 september 2018

Vartannat årsmöte ska hållas på svenskt territorium och den här gången blev det svenskt territorialvatten. Eller närmaste bestämt på Vikingfärjan Grace på väg till Mariehamn. Det här är klubbens 23:e årsmöte sedan starten 1996. Då var det sex personer närvarande, nu drygt 50 inräknat medlemmar, aspiranter och hangarounds.

Kära återseenden i Vikingterminalen.

Innan färjan ens lämnat kajen så avverkades den traditionsenliga frågesporten.

Klubbens frågesporter är som alltid fruktansvärt svåra. Men som så många gånger förr vann Lars Hermansson, följd av Bengt Hildebrand, Rebecca Staffas och Stefan Odestedt.

Reseledaren Mikael Staffas kämpar med byråkratin

En av de lättaste frågorna. Slovakien och Bratislava med restaurangen UFO

För att inte riskera att hamna på finskt vatten startade sammankomsten snabbt med årsmötesförhandlingarna. Förhandlingarna leddes av Britt-Marie Boudrie som ordförande och Bengt Hildebrand som sekreterare.

Club 100 är en i grunden mycket informell sammanslutning och det visade sig inte minst när verksamhetsberättelsen skulle redovisas och fastställas. Berättelsen var helt muntligt och flera i klubben som på olika sätt bidragit till olika aktiviteter och resor poppade upp och berättade och lade på så vis sitt bidrag till en samlad berättelse.

Till ny styrelse valdes Reine Larshans, Bengt Hildebrand, Michael Cederborg, Ing-Marie Fyhr och Niclas Sassarsson. Reine valdes också till ordförande.

Avgick gjorde därmed Eddie Gustin som ordförande, Lars Hermansson och Arnold Wernersson, vilka också avtackades.

Till valberedning valdes Hans Ollongren, Mikael Staffas och Peder Zetterberg.

En av de större frågorna på årsmötet blev att välja in nya medlemmar. I år fanns det 8 aspiranter som aspirerade. Det är sådant aspiranter gör...

Aspiranterna voro: Bengt Swensson, Lars Gunnar Gårdö, Ingvar Tallhed, Hans Bergström, Sigvard Herber, Lars Nilsson, Barbara Norremo och Michael Krobath. Efter hård press och svåra frågor från årsmötet så godkändes till slut de åtta aspiranterna till att bli nya medlemmar i Club 100. En i sanning utomordentlig prestation.

Aspiranterna grillas

Tre motioner hade lämnats in till årsmötet.

Den första handlade om avgifterna till klubben och hade lämnats in av Bengt H. Förslaget var att införa en inträdesavgift för aspiranter på 50 USD (eller en årlig avgift om 10 USD). Syftet är att dels täcka de utgifter som finns för klubben, dels att de som satt upp sig som aspiranter verkligen är intresserade av vår verksamhet och på sikt vill bli medlemmar.

Årsmötet beslutade efter lång diskussion att införa en inträdesavgift för aspiranter om 50 USD.

Den andra motionen (från Bengt H) handlade om att revidera stadgarna så de blir mer heltäckande och bättre anpassade till det faktum att klubben idag omfattar mer än 100 medlemmar och aspiranter.

Årsmötet beslutade att uppdra åt styrelsen att bilda en stadgerevisionsgrupp och återkomma med förslag till nästa årsmöte.

Årsmötet tar sig an motionerna med stor seriositet

Den tredje motionen (från Hans O) handlade om att utöka länderlistan från 195 till att också omfatta Kosovo, Palestina och Västsahara, detta eftersom dessa tre territorier är erkända av fler stater än Taiwan och Vatikanstaten.

Diskussionerna utmynnade i att tre förslag ställdes mot varandra.

1. Att länderlistan endast ska omfatta de 193 medlemländerna i FN
2. Att listan ska vara oförändrad om 195 länder
3. Att listan ska omfatta 198 länder, då utökad med Kosovo, Palestina och Västsahara.

Omröstningen utföll och årsmötet beslutade att bibehålla den nuvarande listan om 195 länder.

Gällande platsen för 2019 års årsmöte fanns det från början förslag på Västsahara (Dakhla), Tjernobyl samt St Barthelemy. Under förhandlingen tillkom Saudi Arabien. Åter igen blev det omröstning och en efter en föll förslagen och till slut stod Tjernobyl som segrare. Reine som reseledare återkommer med mer information när det finns mer att berätta.

Under övriga frågor meddelade Bengt H att det s k Stockholmsmötet som brukar infalla i början av varje år, kommer att hållas den 12 januari 2019 i Stockholm. Mer information kommer senare.

Därmed var årsmötet avslutat och bufférestaurangen Aurora stormades.

Båten ankom till Mariehamn kl 14:00 och där gick vi omedelbart ombord på en buss för en fem timmars rundtur på Ålands östra delar.

Första stoppet blev Kastelholms slott. **Kastelholms slott** är en välbevarad slottsruin i Sunds kommun på Åland. Kastelholm är Ålands enda medeltida borg. och omnämndes första gången i skrift 1388. Gustav Vasas far Erik Johansson Vasa var hövitsman på Kastelholm 1504 till 1505. År 1507 brändes slottet av danskarna under striden mellan Svante Sture och kung Hans. 1510 intogs slottet för andra gången av danskarna, som behöll kontrollen fram till 1521, då Gustav Vasa lät belägra och inta slottet. Gustav Vasa besökte slottet som kung första gången 1530, och under hans regering blev Kastelholm ett kungligt jaktstolt. 1556 förlänade Gustav Vasa Åland och Kastelholms slott till sin son hertig Johan, som även han besökte slottet ett flertal gånger. I juli 1571 fördes den avsatte Erik XIV från fångenskapen på Åbo slott till Kastelholm för att under hösten samma år flyttas till Gripsholm. Katarina Stenbock, Gustav Vasas änka, ägde slottet fram till 1603.

Gruppen lyssnar till vår duktiga guide

Nästa stopp blev friluftsmuseet **Jan Karlsgården** i Kastelholm Sunds kommun på Åland, Finland som består av byggnader som flyttats dit från olika delar av Åland. Friluftsmuseet har haft Skansen i Stockholm som förebild och hade som syfte att visa upp åländsk byggnads- och boendekultur, sälja hemslöjd och ordna fester i traditionell anda. De första byggnaderna, ett par kvarnar, flyttades till platsen 1931 medan manbyggnaden som givit museet dess namn flyttades till området 1934 från Bamböle, Finström.

Idag finns över tjugo byggnader i friluftsmuseet som ger en bild av hur en åländsk bondgård under senare delen av 1800-talet såg ut. Jan Karlsgården är indelad i en mangård med boningshus, lillstuga, parbodas, loftbod och härbre samt fägård med stall, fåhus, oxstall och fårhus. Rian, bastun och smedjan är placerade längre bort från mangården.

Sedan 1940-talet är det tradition att varje år resa en midsommarstång på Jan Karlsgården och här hålls Ålands största julmarknad.

Tredje stoppet blev **Bomarsunds fästning** som är en kasematterad fästning vid Bomarsund i Sund på Åland. Ryssland inledde byggandet av sitt västligaste fäste, Bomarsunds fästning, år 1832 efter att Åland och Finland vid freden i Fredrikshamn 1809 tillfallit Ryssland. Huvudfästningen skulle bli en 290 meter lång halvcirkelformad bestyckad kasern i två våningar, avsedd att härbärgera 2 500 man. Runt huvudfästet planerades sex kanontorn. Fästningen omgavs av den stadsliknande bebyggelsen **Skarpans**.

Fjärde stoppet blev **Sunds kyrka**. Sunds kyrka är byggd under senare delen av 1200-talet och är, i likhet med många andra kyrkor på Åland, uppförd i närheten av ett gravfält från järnåldern. Kyrkan var moderkyrka över Vårdö kapell och Kumlinge kapellförsamling fram till 1400-talet. Sunds kyrka fick 1672 Ålands första kyrkorgel. Kyrkan är en tvåskeppig kyrka byggd i röd granit. Långhuset uppfördes mellan 1250 och 1275

Smakbyn ligger ett stenkast från Kastelholms medeltida slott på Åland vid stranden av det stora innanhavet Lumparn. I Smakbyns källare fick vi kaffe och Ålandspannkaka med grädde och plummonkräm.

Efter bussrundturen tog vi in på Park Alandia Hotell i Mariehamn

Dagen efter kunde hugade spekulanter följa med till Märkets fyr som ligger på en gränsö mellan Finland och Sverige.